

[Svend Åge Petersen]

Denne ændring finder vi er retfærdig, og den vil formentlig i fremtiden medvirke til, at man undgår langt de fleste af de uheldige episoder med afskedigelser af enkeltpersoner, vi har set i de sidste år.

I Det Konservative Folkeparti mener vi faktisk, at den lykkeligste situation ville være, om lovforslaget efter vedtagelsen her, forhåbentlig med et bredt flertal, aldrig skulle tages i brug. Det ville være udtryk for, at der er opnået frihed for den enkelte også på arbejdsmarkedet og i valget af fagforening.

Som afslutning vil jeg godt spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvad er den dybereliggende årsag til, at man på en hysterisk vis ikke vil tillade, at der i de enkelte fagforeninger skulle opnås en frihed til selv at vælge, om man vil være med eller ej? Er man bange, så sig det. Er det ideologiske årsager, så sig det. Det er kedeligt, at man bare hysterisk holder fast og kommer med udtalelser om, at dette vil nærme sig et landskatastrofalt omfang.

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Jeg synes, hr. Svend Åge Petersen skulle have lyttet til, hvad jeg sagde, og opfattet de signaler, der lå i det. Jeg synes, at hr. Svend Åge Petersen gør sig skyldig i den fejltagelse at tro, at vi i Socialdemokratiet er bange for, at man dummer sig. Det kunne næsten have været fristende at lade være med at sige det, jeg sagde før. Jeg synes, hr. Svend Åge Petersen skal være opmærksom på, at når man fremsætter lovforslag, skal man også være opmærksom på, hvilken virkning det kunne få, hvis man vil gennemføre det. Det mener jeg i og for sig ikke er gået op for hr. Svend Åge Petersen.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Jo, hr. Hans Strunge. Jeg opfattede godt signalerne. Signalerne var, at vi for alt i verden ikke vil acceptere, at der i fagforeningerne skulle opstå mulighed for frit at vælge for det enkelte individ. Man siger også, at man ikke er bange for, at man dummer sig. Jamen vi tror på, at dette lovforslag vil have en rigtig og primært en præventiv virkning.

Så ville jeg godt høre, om der for en gangs skyld fra en socialdemokratisk ordfører kom

noget i retning af at vurdere individets ret i samfundet. Kunne vi få et par enkelte udtalelser om, hvilken vægt det har i Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Svend Åge Petersen, om han ikke er enig med mig i, at det for landet, for samfundet og for arbejdsmarkedsudviklingen har været særdeles fornuftigt, at vi har haft en enhedsfagbevægelse her i landet. Det er den, dette lovforslag forsøger at angribe. Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Det skal blive den sidste korte bemærkning fra min side, for jeg får åbenbart ikke noget svar. Jeg spurgte hr. Hans Strunge særdeles konkret om Socialdemokratiets holdning til individets ret. Hvad fik jeg? Et spørgsmål om noget helt andet, nemlig om jeg havde et særlig positivt forhold til enhedsfagbevægelsen. Jeg har et positivt forhold til fagbevægelsen, javel. Men jeg fik ikke svar.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Vil hr. Svend Åge Petersen fortælle, om hans liberalisme strækker så langt, at hvis andre ansatte på en virksomhed, hvor der efter forslaget gennemførelse måtte være uorganiseret arbejdskraft, af den grund opsiger deres stilling, kan disse ansatte ikke blive anklaget efter det fagretlige system. Strækker liberalismen så langt?

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

På et direkte spørgsmål vil jeg godt svare. Der er intet til hinder for, at de, der på en arbejdsplads ikke kunne lide en enkelt medarbejder, enkeltvis kan sige, at de gerne vil arbejde et andet sted. Men det er klart, at de fagretlige regler gælder, hvis de gør det kollektivt.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Det var noget forvrøvlet sludder. Hvis der er